

1.–2. října 2026

Praxe není exkurze: co dnes potřebují studenti školy při první praxi u poskytovatelů sociálních služeb

Patrik Burda
Martina Paclíková
SOŠS svaté Zdislavy

Výroční kongres APSS ČR

Ministerstvo práce a sociálních věcí

Ministerstvo financí

Ministerstvo zdravotnictví

Kdo je vlastně dneska středoškolák….

…dnešní mladí nic nevydrží…

…to, co jsme zvládli my…

…to by nám v práci dali…



Kdo je vlastně dneska středoškolák….

Digitálně velmi zkušený	Sociálně méně jistý
Velmi informovaný	Málo zkušený
Citlivý k důstojnosti a právům	Někdy nejistý v hranicích
Zvyklý na rychlou zpětnou vazbu	Praxe ji neposkytuje automaticky
Sebevědomý v některých oblastech	Překvapivě nejistý v jiných
Citlivější k atmosféře pracoviště	Rychle vnímá rozdíl mezi školou a realitou

Nejde o menší schopnosti. Jde o jiné zkušenosti, očekávání a způsob komunikace.

Paradox dnešního středoškoláka

Ne horší. Jiný. A proto potřebuje jiný způsob uvedení do praxe.

STUDENT PŘED 10 LETY		STUDENT DNES
Hledal informace	→	Má informací nadbytek
Technologie byly nástrojem	→	Technologie jsou součástí jeho života
Autoritu spíše přijímal	→	Potřebuje rozumět, proč něco dělá
Zpětnou vazbu dostával občas	→	Očekává ji průběžně
Osobní kontakt byl samozřejmější	→	Osobní kontakt může být zdrojem nejistoty
Profesní realitu teprve objevoval	→	Přichází i s představami vytvořenými online světem
Častěji se přizpůsoboval prostředí	→	Více očekává respekt k individualitě
„Řekněte mi, co mám dělat.“	→	**„Ukažte mi proč a jak.“**

Nejde o menší schopnosti. Jde o jiné zkušenosti, očekávání a způsob komunikace.

Praxe = první skutečné setkání s profesí

Praxe není primárně prověrkou toho, co student umí.
Je okamžikem, kdy se teorie poprvé potkává se skutečným člověkem.

TEORIE →





← REALITA

Student už nestojí před modelovou situací. Stojí před konkrétním člověkem.

Škola × praxe

Od „vím, jak by to mělo být“ k „dokážu reagovat na konkrétního člověka“

VE ŠKOLE SE UČÍ…		V PRAXI JE POTKÁ…
Individuální přístup	→	Klient, který nechce spolupracovat
Komunikace s klientem	→	Člověk, který nemluví, nerozumí nebo reaguje nečekaně
Podpora soběstačnosti	→	Klient, který pomoc odmítá – nebo očekává, že vše uděláme za něj
Aktivizace	→	Člověk, kterého „nic nebaví“ a nechce se zapojit
Respekt k důstojnosti	→	Intimní situace, stud, závislost na pomoci druhého
Ochrana práv a bezpečí	→	Střet přání klienta, jeho bezpečí a pravidel zařízení

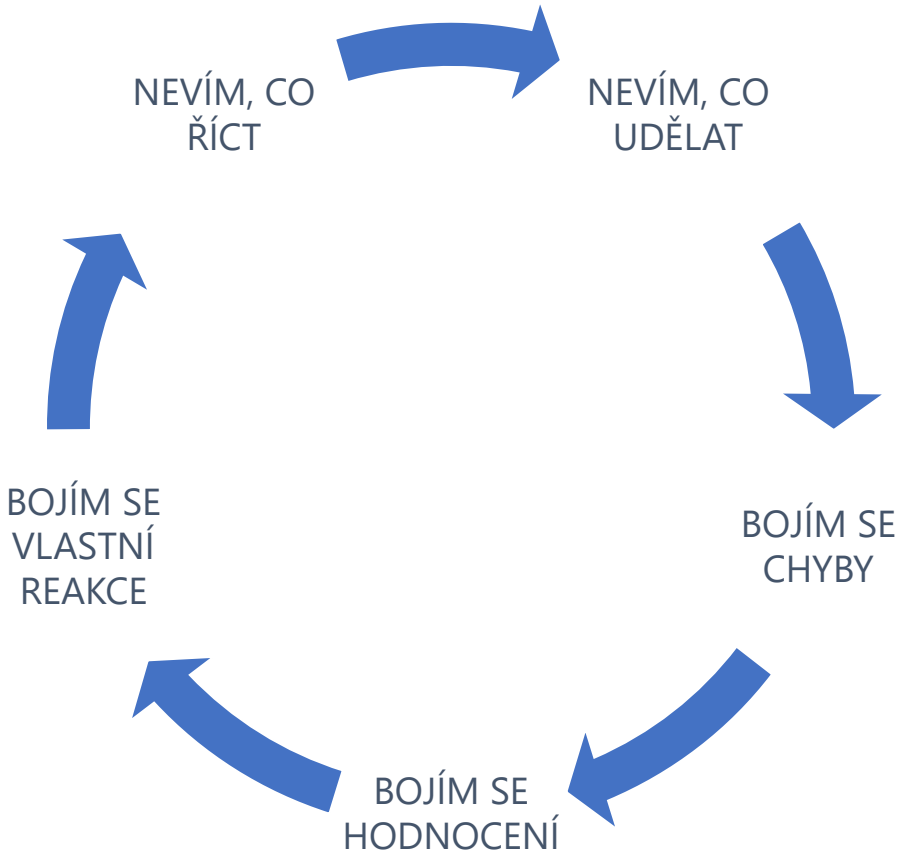
Praxe není exkurze. Je to setkání se skutečným člověkem v jeho skutečné situaci.

3. ročník oboru Sociální činnost před nástupem na praxi (24 studentů)

- Nebudu vědět, co mám dělat…
- Klient mě odmítne…
- Intimní situace…
- Jak mě přijme personál…
- Nezvládnu emoce…
- Udělám chybu…



Co rezonuje před praxí…



4. ročník oboru Sociální činnost po roce praxe (27 studentů)

- Vztahy na pracovišti…
- Emoční náročnost…
- Pocity selhání…
- Náročná komunikace s klienty…
- Časový tlak a množství povinností…
- Fyzická a psychická únava…



Co rezonuje po praxi…



Na co se zaměřujeme ve škole…

MÉNĚ „CO VÍŠ?“ → VÍCE „CO UDĚLÁŠ, KDYŽ…?“



- Pracovat se skutečnými situacemi
- Simulovat náročné situace
- Trénovat komunikaci
- Řešit etická dilemata
- Ukázat rozdíl učebnice x realita
- Určit hranice a kompetence
- Připravit je i na personál
- Učit reflexi, nejen výkon



Na co se zaměřujeme ve škole…

MÉNĚ „CO VÍŠ?“ → VÍCE „CO UDĚLÁŠ, KDYŽ…?“



Student nepotřebuje praxi bez nároků.

Potřebuje pracoviště, kde se nebojí učit.



MLUV SE MNOU

UKAŽ MI

VYSVĚTLI MI

NECH MĚ ZKUSIT

DOVOL MI SE PTÁT

PŘIJMI MĚ

OPRAV MĚ

PODPOŘ MĚ

BUĎ MI VZOREM



...Ne vždy je to jednoduché...

Děkujeme za pozornost…

